crebrius: interogatꝰ a suis ē qd vi
dissꝫ. Et ait. Sile quidē decreuerā
ſꝫ tibi dicā. Vidi eī me qui ꝑ viuiū su
orbē terra ad capiendū extenderē;
ꝫ nullꝰ erat adiutor meus nisi tm̄
hic puer arcedius. Et merito eius dn̄s
certificare ostendere voluit: qui cotidie
ꝑplos ad diuinū officiū capiebat.
Venit aūt ad eū hō 8
cesarie barbaq; ꝑlixā ef
ferens ꝓstratusq; ad pedes eius ait.
Ego sū dn̄e qui ī mare periculo
positꝰ tuo adiutorio sū saluatꝰ
At ille obiurgās hoīez. cur de eo
laudaciōis tuiꝰ ꝑferet glām ait.
Dic qualiter te dēs ab hac neccitate
eripuit. nā virtus mea nulli iu
uare pt. Et ait. Nuperrimo tp̄e cū
nauī ascendens italiā peterē.
multitudo paganoꝝ mecū ingres
sa ē: int quos ego solus erā xp̄anus.
Orta aūt tempestate. cepi īuocare
nomē dn̄i: atq; me ut intercessio
tua eriperet flagitare. Pagani vō
īuocabant deos suos: ꝫ ille iouē
iste mercuriū ꝓclamabat. aliꝰ
minerue aliꝰ veneris auxiliū fla
gitabat. Cumq; iā in discrimine mortꝭ
essemꝰ: aio ad eos. O viri nolite
hos īuocare. Non eī sūt dij ſꝫ demo
nes. Nā si vultis de p̄nti interitu
erui. īuocate scm̄ nicetiū. ꝫ ipse
obtineat cū dn̄o. ut vos saluari.
Cumq; vna voce clamarent. deus
nicetij eripe nos: ꝓtinus mare
mitigatū est. reddituq; venti. ꝫ
reducto sole. ī quo volūtas nr̄a
fuit nauis accessit. Ego aūt voui
ut nō prius comā capitꝭ mei tō
derē vel barbe: q̄ tuis obtutibꝫ
ꝑsentarer. Tūc iussu epi tōsuratꝰ
ē hō. ac ad itinū rediit vnde se ē
confessus ē. Innumera vō sūt q̄
de hoc scō a p̄dicto abbate cognoui.
sed ꝓ obitū ipsiꝰ finire libellū volo.
Cū igr̄ ꝓpinquū
tp̄s migratōis sue cognouisset:
retulit fr̄ibꝫ dicens. Vidi paulū
aplm̄ cū iohāne bapta. inuitātes
me ad requiē sp̄ituālē: atq; exhibē
tes mī coronā celestibꝫ margaritꝭ
ornatā dicētes. Talibꝫ ꝑfrueris
ī regno dei. Hec quibusdam fidelibꝫ
referens: post paucos dies modica
febre cōpulsatꝰ spm̄ emisit ad
dn̄m: sepultusq; ē in basilica
sci maximi antistitꝭ: cuiꝰ tūc
tumulꝰ ꝑloꝝ diuinis virtutibꝫ
illustrat. Nā ibi vinctoꝝ cathene
franguntur. obsessi liberantur. cecoꝝ
oculi. ꝫ cetere valitudines curant
Iā de piuris ipso dicā: Si qs eī
ibi falsū iuramētū ꝑferre ausꝰ
fuerit. illico diuina vltione corrig
nec quisq; hec vel loqui audet: si
ꝯsciā torquēte reū se esse cognouit.

Explicit sci Niceti treuerorꝫ
epi.

Incipit sci Vedasti epi vita.
Attrebatensꝭ ciuitatꝭ antistitꝭ.

Postq̄ dn̄s ⁊ salua-
tor nr̄ venit q̄re
q̄d ꝑierat. ad sedē
ꝑne maiestatꝭ
remisus: multi
scōꝝ lūīa doctoꝝ euāgelice lucꝭ
ꝑdicatōis fulgētia toto diffusa sūt
mūdo. De quoꝝ nūo scūs dei ve-
dastus sacerdos ⁊ ꝑdicator egregi9
tp̄ibꝫ fortissimi reg̃ francoꝝ clodo-
uei ꝑfulsit. Nā lucerna neq̄ sb̄
modio latet. rex ꝑfatus post vi-
ctā alemanoꝝ victoriā que ī
bt̄i remigii legenda descripta ē
cū ꝑuenisset ad tullū oppidū ubi
scm̄ agnouit vedastū. laudabili
religione soli deo seruire ī cōtēpla-
tione: ip̄m ad scm̄ remigiū ꝑfe-
rēd9 secū associauit. q̄ten9 p via
instrueret̄ᷣ. ut pariter fide ⁊ virtu-
tū sciā. a tanto pontifice baptisaret̄ᷣ.
Ambo q̄ue modū pari pietate ꝑcor ⁊
hic doctrina fidei: ille baptismatꝭ
vnda. Scūs igr̄ vedast9 comitat9
regē cū mltitudine maxīa ꝑpli:
venerūt in pagū nōīe vongisi[us].
Et ecce q̄dā cec9 obui9 venit.
Q̄ cū intellexisset a ꝑtereūtibꝫ
scm̄ vedastū xp̄i s[er]uū. in eodem
comitatu iter agē̄. exclamauit:
Scē ⁊ elcē deo vedaste miserere
mei: q̄ nō aur[u]m posco n̄ argentū,
sed ut michi lumē ꝑ scitate tue
p̄ces d[eu]s restituat oculoꝝ. Sensit
itaq̄ vir dei v[ir]tute sibi adesse su-

ꝑnā. nō ꝑꝑt cecū tm̄. s[ed] ꝑpl[us] ꝑꝑ
p[re]sentis ꝑpli salute: totū se ī sace-
rdotii dñt p[re]ces. Et ꝯgens dexterā
cū signo crucis posuit sr̄ oculos
ceci dicēs. Dn̄e ihū q̄ es lumē
veꝝ. q̄ aperuisti oculos ceci ad te
clamantis. aꝑi oculos isti9. ut
īntelligat ꝑplus iste p̄ns q̄ tu es
sol9 deus faciens mirabilia in
celo ⁊ ītra. Mox cec9 lumē recep-
to gaudens ꝑrexit viā suā: in
quo loco tp̄e seq̄nti a religiosis
viris edificata ē eccā ī testiom
miraculi illi9.

Abiitus igr̄ rex doctius ⁊ hor
p[re]nti miraclo ī fide fimit ꝯfor-
tat9. nil morat9 ī via. s[an]ctissimū
viꝝ remigiū vide ꝑꝑerauit.
Cū quo morat9 aliq̄ntis diebꝫ
ut catechist9 satisfaceret sanctoibꝫ
dicēte petro. ꝑniā agite. ⁊ sic
baptizet̄ᷣ vnusq̄sq̄ vrm: bap-
tizatus scm̄ vedastū. btō pon-
tifici ꝯmēdauit remigio. Q̄
morat9 ibidē. vite meritis et
v[ir]tutū clarui t exēplis: oibꝫ a-
mabil ⁊ vn̄abil' fcūs est. Fuit
eī moꝝ dignitate religios9. chi-
rcipu9 humili pietate eximus
simone modest9. omēs ad se ve-
nientes: eterne vite pane pascebat.
Nō de crastino cogitā̄. s[ed] s[ed] de
dn̄i ꝯfisus ē clenetia. Et quia
nemine in ꝯsolatū dimisit:
ideo a plurimis freq̄tabat̄ᷣ.

Tenit vir nobil' & religios' inter
alios famulu venit visitare xpi.
ut p ei celest' doctrine reficeret'
mente. Et dū sermo dilatatus allo
cutōis in longū traheretur: iussit
sanct' vir ministro. ut pot' vini af
ferret. Et cū minister vacuū rediet:
vacui oris psusiis rubore sctus dei
tact' pulisp deo preces effudit.
& puero dixit. Vade i dei cōfidens
bonitate: & qd' aliqd inveneris in
vasculo nobis affer. Qui celer
pcepto obediens precepto currit: et
vas vino optimo supeffluens
invenit: et grās deo agens alacri
aio. revertit. & suos socios pminant'.
q' duplici roborat' caritate re
meavit ad ppā. Et famulus xpi
ne vanis iactantie verbis. vl rumi
gero ppli celebraret' favore. sub
magna attestatōe precepit puero
oib; dieb; vite sue hoc tace' miracl'm.

Cuius vir dei
celeberrima vulgaret' fa
ma: visū est btissimo remigio
tū preclarū xpi lucerna. meli' e'
supra cādelabr' pone'. Divina
g' dispensatōe & salubri sacdotu
csilio direxit ipm atrabate urbi
epm. q'tenus pplos diu erroribz in
volut'. passidua pdicatōis in
stancia. ad agnicōez filii dei dedu
ceretur. Igit sctus vedast' ad ipa;
civitatem pveniens i ipsa civitatis por
ta. duos habuit obviā sibi egē

nos cecū s; et claudū. miserabili
voce a viro dei stipēdia postulantes.
Hor sacdos xpi. illor' cdolēs mi
serie. sermo tractus. qd ill' solaciū
pstare potuisset. Et dū apli' pdi
cator pecuniās i sacculo nō habet:
i dina cōfidens clementia. & scōr' aplor'
petri & iohis cōfortat' ex. ait. Aur'
& argentū non ē meum. qd' aute
habeo. i. caritat' officia & pietate
orōis ad deū hoc vob prestare nō
differo. Et hec vba dei ex itimo cord'
affectu p illor' lacrimas fudit mi
seria. cui' i modū. mox ābo in
cspectu multitudis optatā receperūt
salute: hic luīs claritate ditat';
ille pedu velocitate letat'. plimis
fuit causa salutis. Nā prefati mi
raculi testificatōe vir dei favore
ppli suffult': singla civitatis loca
pagrans. qsivit int ruinas edi
ficior'. si qdlibet ecclīe signū inve
nire valuisset. Nā antiqs tpib; sā
cte i ill' locis fidei floruisse religiōe;
agnovit. s; ppt pctā habitator' tre
illi' occulto dei iudicio. sb subv'sio
tradita ē cū ceteris gallie vl gmanie
civitatib; paganor' & pfidolyminoru
regi attilo. Urbs g' illa depdata.
ac ppt nimiā ei' sui sevitia. n'
sacerdotib; dei honore. nec ecclyis
xpi reverentiā impende' sciebat.
s; oia qi tepestas imanissia fro
vastavit & igne. Invenit g' vir scs
antique ruinas eccle. int murorq;

fragmenta. ex prius crebre desitate
ubi canentes psallentium chori. ibi lati
bula ferarum visa sunt. Hec cernens
intimo cordis dolore ingemuit dicens
Domine hec omnia venerunt super nos:
quia peccavimus cum patribus nostris. Sed tu
domine misereri esto nobis. Dum hec itaque la
chrimosis murmuraret querelis: ecce subi
to ex ruinosis speluncis visus prosilivit
Cui vir dei cum indignatione precepit
ut in desertum secederet loca. At mor
tali tandem comminatione fugit: nec
unquam postea illic visus est probabiliter.

Cum vero conspiceret vir dei eccle
siam christi desertam. et corda populi idola
trie erroribus infectam: gemino se pro
bitatis subdidit labori. Plurimam eius se
dula intentione ad agnitionem veri
dumque perduxit: ecclesiam ad culmen pri
mi decoris erexit: magnisque itera
vit eam divinis ornare laudibus. quam
prosperatis scilicet divinitatis fulgere.
Fuit vero pauperibus largus. divitibus
affabilis: quos omnes vel largitate
munerum. vel iocunditate verborum in
viam deduceret vitae. Igitur quidam
nobilis francus potentia clarus. hocinus
nomine. regem clotharium. predicti re
gis clodovei filium. qui tunc regebat
vocavit ad prandium. quod magno
apparatu in domo sua regi et suis pa
raverat optimatibus: rogatusque est
vedastus ad convivium. At domum
intrans more sibi solito decta a
ctententa omnia sancte crucis vexillo sig
navit. Quedam vero vascula ibi

cervisia stabant impleta. sed male
gentili errore demonicis incantationibus
inferta. que mox ob potenciam sancte
crucis destructa crepuerunt. et quicquid
liquoris habuerunt in terram effude
runt. Territus vero rex et optimates
illius huius visione miraculi: sciscita
bantur pontificem causam repentini
periculi. Cui inquit episcopus. per quasdam
maleficiorum incantationes ad
decipiendas animorum animas dya
bolica in his latuit liquoribus po
tentia: sed virtute crucis christi terri
ta sic invisibiliter effugit. Hec gesta res
multos perferit ad salutem. Nam
relictis incantationum figmentis
ad vere religionis convolant puri
tatem. Rexerat igitur prefatus sacerdos
ecclesiam christi annis circiter xl sub magna
evangelica predicationis devotione:
et multitudinem populi ad christiane fidei con
vertit sanctitatem.

Postquam vero pius predicator
et sanctus dei sacerdos meri
maturus et annis. premia sui labo
ris deo dispensante percipere debuit:
in eadem atrebata civitate valide
infirmitatis febre correptus est: sed
divina disponente misericordia: ut ubi
plurimum in dei sudavit servicio
inde ad palmam eterne beatitudinis
perveniret. Ut vero obitum sui fa
mulus deus designaret: visa est nocte
quadam clarissime columna lucis
a culmine domus in qua sanctus ia
cebat usque ad summum celi honoris

ferme spacio duarum stare fastigium
hora qua cum viro dei diceret. intellexit
statim hoc signum sui demonstrare
obitum: vocavitque suos ad se fi-
lios ut eorum precibus sua fideli conditori
commendaret animam. Et post dulces
paterne pietatis amonitiones. sacro-
sancti corporis et sanguinis christi confirmatus
viatico: inter manus lachrimantium
emisit spiritum. Convenerat itaque ad
humandi viri exequias clerus populus
copiosus. alia parte etiam sacerdotes:
sed mixtum inter lachrimantium gemitus
et psallentium voces: ut fertur a
quibusdam religiosis viris cetus
psallentium audiebantur in celo:
Et dum digno honoris officio feretrum
in quo iacebat corpus patris staret
in medio. accedentes movere eum
non valebant. Sciscitabantur igitur
a sancto philone archipresbytero qui fuit
sancti viri secretarius. si aliquid de sua
ei desiderari sepultura memoraret.
Quibus ille tradit se sepius ab eo
audisse. quod nullus intra muros ci-
vitatis sepeliri debuisset: quia omnis ci-
vitas locus debet esse vivorum non
mortuorum. Cuius mox facillime leva-
tes feretrum portabant sanctum corpus
cum hymnis laudibus et psalmis ad locum
sibi placitum: sepelierunt eum cum
magno honore iuxta altare eius-
dem oratorii. in quo loco usque hodie
divina miracula cernuntur.
Superveniente itaque tem-
pore domus in qua deo dilec-
die obiit: flammis arrepta arde-
re cepit. Et videntes quedam religiosa
femina. sanctus adveniens vedastus fla-
mas a domo discussit: et ita inco-
lumis remansit cum lectulo in quo
vir venerabilis statim ad celestia reg-
na animam emisit ut omnes agnoscerent
quanta illius esset beatitudo in celis. cuius
lectulum domus ardens non potuit in flammis.
Cuius precibus nos omnes adiuvemur
apud deum semper Amen.

Explicit vita sancti Vedasti episcopi

Incipit vita sancti Amandi episcopi.

Amandus igitur
sanctissimus atque
religiosissimus
aquitanie partibus
haut procul a
maris oceani
litore christianis atque inclitus parentibus
editus est puer. Pater eius serenus nomine:
genitrix vero amantia vocabatur.
Et cum iam adolescentia transiens in
robur migraret virile. et immodicis
desideriis christi flagraret amore:
patriam parentesque relinquens. oggiam insu-
lam que a litore oceani maris quadragin-
ta distat milibus felici navigans
cursu tandem portum monasterii pe-
ciit. ibique a fratribus spiritualibus cum magno
susceptus est gaudio. Et quia sanctus ab
infancia didicerat litteras: et licet maio-
ri desiderio succensus amplius conde-
in dei rebus crescebat. Quadam igitur die.